

Агульнагарадскі мітынг працоўных гор. Слуцка, прысвечаны выбарам у Вярхоўны Совет СССР. На здымку: выступленне кандыдата ў дэпутаты Саюза тав. Наталевіча Н. Я.

СЛУЦКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКРУГА

ПРАЦОЎНЫЯ СЛУЦКА ЗАКЛІКАЮЦЬ ГАЛАСАВАЦЬ ЗА ТТ. НАТАЛЕВІЧА І КУЛАГІНА

24 лістапада адбыўся перадыбарчы мітынг працоўных горада Слуцка.

Каля 10 тысяч працоўных прыйшлі на стадыён. Вялікае футбольнае поле залужана людзьмі. Усё яно ў чырваным сілгату, дэманструючы і плакатах. Уздымаюцца сотні партыяў і лямпаў працаўладароў таварыш Сталіна і яго бліжэйшых саратнікаў.

На мітынгу выступілі кандыдаты ў Вярхоўны Совет СССР тт. Наталевіч Н. Я. і Кулагін М. В. і прадстаўнікі ад выбарчыкаў тт. Алешкін і Вароб'ёў.

ПРАМОВА тав. Н. Я. НАТАЛЕВІЧА

Таварышы! Працоўныя Слуцкай выбарчай акругі аказалі мне вялікае давер'е, вылучылі мяне кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР. Гэтае давер'е, аказанае мне народам, я пачаў адношу да партыі Леніна—Сталіна, членам якой я з'яўляюся ўжо 15 год.

Таварышы! Мы жывем у краіне, у якой пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі ў жорсткай барацьбе з ворагамі сацыялізм перамог капіталізм і бесправоротна. Мы жывем у самай лепшай краіне свету, дзе заўсёды зяе сонца Сталінскай Камуністычнай партыі, якая працягвае і развівае ўсе свае перадавыя і лепшыя ўрады, якія былі ў краіне чалавек з'яўляўся самым каштоўным капіталам, чалавек, які быў нічым, становіцца ўсім. Толькі ў нашай краіне, кіруючай партыяй і геніяльным Сталіным, працоўныя вылучаюцца з нізку на высокія пасады, займаюцца дзяржаўнымі справамі.

Вялікая партыя Леніна—Сталіна выхавала тысячы выдатных людзей — слаўных патрыятаў нашай радзімы. Многіх з іх народ з вялікай радасцю вылучае ў вярхоўныя органы ўлады з тым, каб яны кіравалі і кіравалі нашай радзімай, дзяржавай і нашай радзімай. (Апладысменты).

Сёння ЦК ВССР зусім належаў выбарам працоўных і абавязанні старэйшых ЦК ВССР. Для месцаў таварышамі быў выбраны Іван Андрэевіч Жабрэй. У гэты момант я быў камісарам палка, тры год назад — палітруком, 18 год назад — чырвонымаршалькам.

Мяне, сына стралачніка, выхавала партыя Леніна—Сталіна. Нарызіўся я ў 1900 годзе, у вёсцы Верапоўшчына, Аршанскага раёна. У сям'і было 13 чалавек, а зямлі — 2,5 дзесяціны. Пажыла было бацькам пракар-

хоўны Совет СССР тт. Наталевіч Н. Я. і Кулагін М. В. і прадстаўнікі ад выбарчыкаў тт. Алешкін і Вароб'ёў.

Працоўныя — узяліся за сваё выбарчыцкае і партыйнае абавязанне добра падрыхтавацца да выбараў і аддаць свае галасы за зарэгістраваных кандыдатаў.

ПРАМОВА тав. М. В. КУЛАГІНА

Таварышы! Вылучылі мяне кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР. Давольнае выказаць вам мае глыбокае ўдзячнасць. Я высокая ціна палітычнае давер'е, якое вы аказалі мне.

У нашай краіне вырастае, расце і будзе расці многа выдатных людзей, сапраўдных герояў, выхаваных партыяй і савецкай уладай. Дзе гэта бачана, каб рабочыя, сяляне, працоўныя з'яўляліся дзяржаўнымі дзеячамі і кіравалі сваёй краінай? Гэта магчыма толькі ў нас, у краіне Савецкай.

Я сын сялянкі. Нарызіўся ў 1900 годзе ў вёсцы Марчуці, за 60 кіламетраў ад Мясельна 15-гадовам хлопчуком у пайшоў ужо ў Маскву на заробкі. Адбылася Вялікая Кастрычніцкая рэвалюцыя. 1918 год. Арганізавана першыя регулярныя палкі доблеснай Чырвонай Арміі. З гэтага часу пачаўся маё новае жыццё. Барышба на франтах грамадзянскай вайны супроць Юдэніча, багачаў і іншых ворагаў савецкай улады выхавала ва мяне смеласць і загартавала мяне.

Пасля демабілізацыі ў Чырвонай Арміі ў 1922 годзе я служыў у рабоча-сялянскай міліцыі рэдакцыяй машынак, і вырас да памочніка начальніка па крмынальна-следчым справам. У партыю ўступіў у 1928 годзе. Пасля працаваў на аддзяленні савецкай і партыйнай працы ў Нова-Дэравенскім раёне, Маскоўскай вобласці: загадчыкам агтмаасавага аддзела райкома партыі, рэдактарам раённай газеты, а апошнія тры год — да 1937 года — старэйшым Нова-Дэравенскага райкама. Зараз вяртаюся абавязкі старэйшага Слуцкага акра-выкама.

Вось мой плях, плях сына сялянкі, выхаванага партыяй Леніна—Сталіна. Тае растуць мільёны людзей, верных сыноў краіны сацыялізма. Я і гонарам апраўдаю вялікае давер'е народа, вылучыўшага мяне кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета.

Няхай жыве савецкі народ! Няхай жыве партыя Леніна—Сталіна! Няхай жыве лепшы друг беларускага народа наш любімы Сталін! (Бурныя апладысменты. Волічы: «Ура!», «Няхай жыве Сталін!»).

ПРАМОВА тав. Д. Я. НАВІЦКАГА

Таварышы! Я выношу сваю ішчырую і гарачую пажаданне выбарчыкам Аршанскай выбарчай акругі, якія аказалі мне вялікае давер'е, вылучылі мяне кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР.

Гэта давер'е выбарчыкаў я апраўдаю ў часнай і адчайнай барацьбе за вялікую справу Леніна—Сталіна, за пачаццё працоўных нашага вялікага Саюза Савецкага (Апладысменты).

Таварышы! Вярхоўны перамогамі сацыялізму ў нашай краіне мы абавязаны перш за ўсё большавіцкай партыі, нашаму любімаму бацьку і другу, правальцу працоўных усёго свету таварышу Сталіну. (Усе ўстаюць. Бурныя, доўга немаўняючыя апладысменты).

У нашай краіне вырастае новыя людзі, біязежна адданыя вялікай сацыялістычнай радзіме, нашаму савецкаму народу. Вы ўсе добра ведаеце, а многія з вас і адулі ва сваім жыццёвым вопыце, што капіталістычны да іх рабочым і сялянам кабалу, рабства, галечу і вымірае. Вось, мой бацька жыў у вёсцы Самалукі, Аршанскага раёна. Ён не меў зямлі. Усё сваё жыццё працаваў на чужым зямлі, зямлі чужакоў, працаваў на багатых. Сам я жыў упрогалах.

Толькі Вялікая Кастрычніцкая сацыялістычная рэвалюцыя дала ўсім працоўным нашай краіны радасце і шчаслівае жыццё.

Я — сын сялянкі, яно казала, нарадзіўся ў 1913 годзе, і яе бацька, багаты-русоў у вылучыўшы вышэйшага органа савецкай улады. (Апладысменты). Дзе, у якой краіне гэта магчыма? Гэта магчыма толькі ў нас, дзе ўлада належыць рабочым класу і сялянства, дзе працы вольнага грамадзяніна залатымі літарамі запісаны ў Сталінскай Камуністычнай. (Апладысменты).

Большавіцкая партыя і Ленінскі камітэт адулі мяне, яны выхавалі з мяне актыўнага барацьбы са справу сацыялізма.

Я прайшоў шмат палітычнага выхавання ў рыхах нашай любімай пераможанай Чырвонай Арміі. За поспехі ў вайне і палітычнай партыі наш народ ушангараваў мяне ў студзені 1937 года ордэнам Чырвонай Звязды. (Бурны апладысменты).

На гэту вышэйшую ўзнагароду я адказаў яшчэ больш энэргічнай работай на карміц нашай радзімы, на карміц савецкаму народу. І за выдатнае выкананне абавязаных доручэнняў па ўмацаванню абароннай магутнасці нашай радзімы, мяне ўзнагародзілі ў ліпені 1937 года ордэнам Чырвонага Сцяга. (Бурны апладысменты).

Таварышы! У ваяцкой песні сываецка: «І коль старава быць прыжале герою, у нас герою становіцца любіць».

І сапраўды так. Мільёны савецкіх патрыятаў па першым закліку партыі і Урада гатовы аддаць сваё жыццё за вялікую справу Леніна—Сталіна, за нашу цудоўную выдатную радзіму. (Апладысменты).

Чырвоная Армія — верны вартавы Саюза Савецкага. Яны знішчылі любога ворага, які пачае супраць сваё свабоды ў наш савецкі атрад. Чырвоная Армія, кіруючая таленавітым пралетарскім палкавод-

АРШАНСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКРУГА

ПЕРАДВЫБАРЧЫ МІТЫНГ НА ІЛЬНАКАМБІНАЦЕ

ОРША. (Спец. нар. «Звязда»). 25 лістапада 1300 выбарчыкаў — рабочых, інжынерна-тэхнічных работнікаў і служачых Ільнакамбіната сабраліся ў прасторнай зале клуба на перадыбарчы мітынг.

Мітынг адкрыў старшыня фабрыка тав. Заспенюва. Яна прадставіла слова дэпутату ў Саюза тав. Данілу Іжаўлевічу Навіцкаму. Присутныя дэцла сустраці свайго кандыдата.

ПРАМОВА тав. Д. Я. НАВІЦКАГА

Таварышы! Я выношу сваю ішчырую і гарачую пажаданне выбарчыкам Аршанскай выбарчай акругі, якія аказалі мне вялікае давер'е, вылучылі мяне кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР.

Гэта давер'е выбарчыкаў я апраўдаю ў часнай і адчайнай барацьбе за вялікую справу Леніна—Сталіна, за пачаццё працоўных нашага вялікага Саюза Савецкага (Апладысменты).

Таварышы! Вярхоўны перамогамі сацыялізму ў нашай краіне мы абавязаны перш за ўсё большавіцкай партыі, нашаму любімаму бацьку і другу, правальцу працоўных усёго свету таварышу Сталіну. (Усе ўстаюць. Бурныя, доўга немаўняючыя апладысменты).

У нашай краіне вырастае новыя людзі, біязежна адданыя вялікай сацыялістычнай радзіме, нашаму савецкаму народу. Вы ўсе добра ведаеце, а многія з вас і адулі ва сваім жыццёвым вопыце, што капіталістычны да іх рабочым і сялянам кабалу, рабства, галечу і вымірае. Вось, мой бацька жыў у вёсцы Самалукі, Аршанскага раёна. Ён не меў зямлі. Усё сваё жыццё працаваў на чужым зямлі, зямлі чужакоў, працаваў на багатых. Сам я жыў упрогалах.

Толькі Вялікая Кастрычніцкая сацыялістычная рэвалюцыя дала ўсім працоўным нашай краіны радасце і шчаслівае жыццё.

Я прайшоў шмат палітычнага выхавання ў рыхах нашай любімай пераможанай Чырвонай Арміі. За поспехі ў вайне і палітычнай партыі наш народ ушангараваў мяне ў студзені 1937 года ордэнам Чырвонай Звязды. (Бурны апладысменты).

На гэту вышэйшую ўзнагароду я адказаў яшчэ больш энэргічнай работай на карміц нашай радзімы, на карміц савецкаму народу. І за выдатнае выкананне абавязаных доручэнняў па ўмацаванню абароннай магутнасці нашай радзімы, мяне ўзнагародзілі ў ліпені 1937 года ордэнам Чырвонага Сцяга. (Бурны апладысменты).

Таварышы! У ваяцкой песні сываецка: «І коль старава быць прыжале герою, у нас герою становіцца любіць».

І сапраўды так. Мільёны савецкіх патрыятаў па першым закліку партыі і Урада гатовы аддаць сваё жыццё за вялікую справу Леніна—Сталіна, за нашу цудоўную выдатную радзіму. (Апладысменты).

Чырвоная Армія — верны вартавы Саюза Савецкага. Яны знішчылі любога ворага, які пачае супраць сваё свабоды ў наш савецкі атрад. Чырвоная Армія, кіруючая таленавітым пралетарскім палкавод-

на маленькім лінейным заводзе. Пажыла і няясносна праца, жорсткая заробатная плата бесправасветнай пачуц навісі над жыццём Андрэя Міхайлавіча. Сям'я існавала ўпрогалах. У 1904 годзе памёр Андрэй Міхайлавіч. Некалькі годмі раней намерна яго жонка.

Без прытулку і блізка сваякоў застаўся маленькі Іван. Іго прытулкаў пёна, сама маршэўш, зарабляючы на жыццё спіраннем білізны. Хлопчык Іван рана пайшоў у людзі аддаваць сабе кавалек хлеба. Летам ён падрабляў у багатых, а зімой вучыўся.

Круглай зімы выдаваў за вопт гародскай утравы «дапамогу» — 6 р. 66 кап. за погуда. 6 рублёў вылічылі за вучобу, а 66 капеек давалі на рукі. Так з пажаклівамі ўдалося скончыць вышэйшае пачатковае гародскае вучылішча. У спыняльняным класе Іван вучыўся рамеініскай справе, атрымаўшы кваліфікацыю лінейшчыка.

Шольныя годы ўсё больш і больш фармавалі свядомасць сына рабочага. Асобныя застаўшы тавяма вялі агітэлю супроць парэскага Урада. І не дарма ў 1905 годзе многія з тых, якіх удавалася скончыць вучылішча, пападалі ў турму, пад нагляд паліцыі або ішлі ў лядзёву сібірскаю сылку. Так працягла перапоўняеце мукі і нястачамі дэспітэтва Івана Андрэевіча Жабрэй.

Ураган выбухнула імперыялістычная вайна. Івана Андрэевіча прызвалі на фронт ад абароны «сера», пара і багачышчыны. Але вяртаваўся вымадкава шчасліва акалічаны: Жабрэй з'яў ўжо акалічаны і паступіў тэлеграфістам у ўспадзяўскую палтова-тэлеграфную кантору. Там яго засталі лютавіца рэвалюцыя. Нязвыш работнікі канторы вылучылі т. Жабрэйа сякратаром саюза палтоваў работнікаў.

У гэты час ён звязався з мисовай арганізацыяй большавікоў, а ў жніўні 1918 года ўступіў у члены камуністычнай партыі. Вясной 1919 года партыйная арганізацыя перакіла Івана Андрэевіча на адказную работу ў горад Чарапазев.

У апошнія дні разгрому рэшткаў беларускай арміі Юдэніча доблеснымі палкамі Чырвонай Арміі Жабрэйа нечакана з'явіў брусны тыф. Яго адправілі ў сакавіку 1920 года дамоў ва Ушчужы.

Пасля надзюрга аддзялення партыйнага арганізацыя пасылае Івана Андрэевіча працаваць у органы ЧК. З гэтага часу ён пачынае працу ў Надзвучнай камісіі, вядзе нястомную барацьбу са шнаглікімі ворагамі рэвалюцыі.

Рабочым класу разбуранай грамадзянскай вайны краіны патрэбна быў хлеб. Заводам і фабрыкам патрэбна была сыравіна. Неабходны былі строгі кантроль над вытворчасцю і спажываннем. Недабраты ворагаў рэвалюцыі прабавалі падняць свае зямліны галювы, каб узяць маладуу солекную краіну. Надзвучная камісія, на ўдзе з жалезным большавікам Фелікам Алімулінавічам Дзежыжнікам, была трыоўлай кантравацыі. ЧК зорка ахоўвала забавы вялікага Кастрычніка. Тав. Жабрэй, адданы справе Леніна—Сталіна, працаваў у слаўных органах ЧК і напасіў энтычальныя ўдары ворагам рэвалюцыі.

14 год Іван Андрэевіч працаваў на аддзяленні пастах у органах АДПУ і НКВД. Яго добра ведаюць рабочыя, камуністы Нова-Сібірскага, Алтайскага краёў, горада Віцебска, Барнаўла і іншых раёнаў, як аўтаўнага і непрымырмага барацьбы з ворагамі народа. Не раз алучвалі ворагі пёрды, агартаваны характар і непаспяхую большавіцкую волю тав. Жабрэйа. Ён ратуе выразоўваў балды кулакоў, выкрываў шкюнікаў, шпёнаў, дыверсантаў, трапкістаў, бухарынцаў — гатых верхніх служак германа-японскіх контррэвалюцыйцаў.

Адданы сын сацыялістычнай радзімы, Іван Андрэевіч Жабрэй па праву заслужыў высокую ацэнку сваёй чэпкісай дзейнасці. У анім з дакументаў, харатэрызуючых тав. Жабрэйа, мы чытаем наступнае:

«... Тав. Жабрэй у Заходне-Сібірскай краі прапрацаваў палычына ў 1922 годзе. 14 год працаваў у органах ЧК, ДПУ, НКВД Заходне-Сібірскага краі, нястомна змагаўся з ворагамі рэвалюцыі, тав. Жабрэй у той-жа час з'яўляўся актыўным удзельнікам сацыялістычнага будаўніцтва Заходне-Сібірскага краі, ператворанага пад кіраўніцтвам партыі ў край квітнечога сацыялістычнага земляробства, у край магутнай індустрыі.

Не раз, прымаючы ўдзел у складанай працы аперэцый па разгрому ўстаўчачых арганізацый, кулацкіх бан, шпёна-контррэвалюцыйных арганізацый, тав. Жабрэй паказваў асабістую мужнасць і храбрасць, са-

Няхай жыве наш любімы бацька і друг, геніяльны і мудры правальцу працоўных усёго свету, вялікі чалавек нашай эпохі таварыш Сталін! (Бурны апладысменты. Волічы: «Ура вялікаму Сталіну!», «Ура першаму кандыдату ў дэпутаты Вярхоўнага Савета таварышу Сталіну!»).

Няхай жыве вялікая большавіцкая партыя!

Няхай жыве партыя Леніна—Сталіна! Няхай жыве лепшы друг беларускага народа наш любімы Сталін! (Бурны апладысменты. Волічы: «Ура!», «Няхай жыве Сталін!»).

Няхай жыве наш любімы бацька і друг, геніяльны і мудры правальцу працоўных усёго свету, вялікі чалавек нашай эпохі таварыш Сталін! (Бурны апладысменты. Волічы: «Ура вялікаму Сталіну!», «Ура першаму кандыдату ў дэпутаты Вярхоўнага Савета таварышу Сталіну!»).

Няхай жыве вялікая большавіцкая партыя!

Няхай жыве партыя Леніна—Сталіна! Няхай жыве лепшы друг беларускага народа наш любімы Сталін! (Бурны апладысменты. Волічы: «Ура!», «Няхай жыве Сталін!»).

Няхай жыве наш любімы бацька і друг, геніяльны і мудры правальцу працоўных усёго свету, вялікі чалавек нашай эпохі таварыш Сталін! (Бурны апладысменты. Волічы: «Ура вялікаму Сталіну!», «Ура першаму кандыдату ў дэпутаты Вярхоўнага Савета таварышу Сталіну!»).

Няхай жыве вялікая большавіцкая партыя!

Няхай жыве партыя Леніна—Сталіна! Няхай жыве лепшы друг беларускага народа наш любімы Сталін! (Бурны апладысменты. Волічы: «Ура!», «Няхай жыве Сталін!»).

Няхай жыве наш любімы бацька і друг, геніяльны і мудры правальцу працоўных усёго свету, вялікі чалавек нашай эпохі таварыш Сталін! (Бурны апладысменты. Волічы: «Ура вялікаму Сталіну!», «Ура першаму кандыдату ў дэпутаты Вярхоўнага Савета таварышу Сталіну!»).

АРШАНСКАЯ ГАРАДСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКРУГА

КАНДЫДАТ У ДЭПУТАТЫ СОВЕТА НАЦЫЯНАЛЬНАСЦЕЙ

Іван Андрэевіч ЖАБРЭЎ

Восень 1919 года. Вогненным полымем грамадзянскай вайны ахопена малая Аршанская губерня. Генерал Дзенісін набліжаўся да Тулы і маршу ёў узадзе ў «беладарменную» Маскву. Сталінін Антантны генерал Юдэніч вёў беларуска-польскія палчкішчы да сярня рэвалюцыі — Петраграда. Армія Юдэніча захавала блізкайня подступы да каляніс пралетарскай рэвалюцыі. Буржуазія спраўляла ўрачыстасць. На ўвесь свет разнасіла хвацкія весткі аб падзенні Петраграда.

У гэтыя пажылы дні ўзброенай барацьбы за саветскую ўладу большавіцкая партыя паслала на петраградскі фронт лепшых сваіх сыноў, біязежна адданых справе Леніна—Сталіна, справе сацыялізма. Па закланню Вяздзіміра Ільіча, таварыш Сталін кіраваў абаронай чырвонага Петраграда. Тысячы рабочых, сялян з вайсковымі ў руках упарта біліся з ворагам. Пасляны большавіцкай партыі паказвалі назвучычаныя ўзоры героізма, храбрасці, запальвалі асабістым прыкладам сэрцы мільёнаў.

З групай большавікоў, мабілізаваных Чарапазевічым губкомам партыі, прыбыў у Петраград малоды камуніст Іван Андрэевіч Жабрэй. На спагу, які вёзлі з сабой камуністы Чарапазэва, было напісана: «Не аддзім чырвонага Пішэра!» Гэтыя вогненыя словы глыбока засялі ў памяці Івана Андрэевіча.

Наступны баявы дні... І Жабрэй, не шыкаючы жыцця, храбра абараняў забавы вялікае Кастрычніка. На палях гародных бабў гартаваліся і выхоўвалі стойкі большавіч, адданы сыны рабочага класа. Іван Андрэевіч быў у пачатку авіястам, а потым камісарам батальёна. Біязежна адданы справе партыі большавікоў, самаадданасць і храбрасць — васьм баявых акасі камісара, народжанага бурай сацыялістычнай рэвалюцыяй, вышавішага з народных сіноў, з рабочага класа.

Жабрэй — актыўны ўдзельнік бабў з банамі Юдэніча. Нельга без хвалавання слухаць яго расказ пра баявыя шпідэры тых дзён.

Асенні туман густой пелыной пакрываў зямлю, набралоу вайой. Дуў халодны паўночны вецер. Некалькі трыч сонна было за густымі хмарами. Яно бышчам хавалася ад жаху гарматынай кананалы, акая грывела безупынна на прапугу трох дзён. Варажыя лангуні, аступілаўшы ад чырвонага Петраграда, рашылі даць бой паблізу вёскі Бузынінка. Яны занялі выгудную пазіцыю — лее на той бок ракі, не пераважаючы і добра ўзброеныя сілы.

Супроць іх выступіў атрад, камісарам якога быў т. Жабрэй. Усе гэтыя тры дні ён бесперастанна быў на фронце. Байны і камандыры жылі адной думкай, адной мэтай — калячэвова разграміць ворага. Часці чырвоных па некалькі раз у дзень хадзілі ў атаку. Яны парывалі малейшыя шпідэры ворага ўмацавань свае пазіцыі. Ішла безупынная перастрэлка. Пастэра ўздыгалася ад гарматынага гулу.

Трое сутак упарта барацьбы здаваліся Івану Андрэевічу агням днём. Камісар не адуваў утомленасці, і калі раздалася галманка «ў атаку», у першых радах байцоў быў любімы камісар. Асабістым прыкладам запальваў ён баявую страху рабочых і сялян, апрагучых і салданіцы шкынаў, выхоўваў у іх пачуццё вынясіліся да ворага. І на гэты раз найміт захоўвага імперыялізма — Юдэніч у перадыротных сідарх палічына адступіў. Вёскі Філіпка і Кузынінка былі заняты чырвонымі войскамі.

Толькі калі скончыўся бой, Іван Андрэевіч адуў мошны бабў. Варажыя куля напасла яму рану. Камісару неабходна было лячыцца. Урачы прапанавалі яму ляжаць у шпіталь, але Жабрэй не мог мірыцца з такімі парадкамі. Абязваны сімчым, вярнуўся ён у свой атрад, прадаўжаў хадзіць у атаку, даваць баявыя загады.

Чырвоная Армія, кіруючая Леніным і Сталіным, напасла энтычальны ўдар Юдэнічу. Яшчэ некалькі рапуччых бабў і палчкішчы Юдэніча былі канчаткова разграмлены Чырвонай Арміяй.

Іван Андрэевіч з гонарам выказаў партыйнае доручэнне, якое ў окупных словах было напісана ў пасведчанні: «Тав. Жабрэй І. А. мабілізаван Чарапазевічым губкомам партыі і адраўляецца на Пішэрска фронт, як камуніст».

Партыя большавікоў кілака абараняў пралетарскую рэвалюцыю. І сотні яе сыноў у крывавых баях з ворагамі гераніца, мучна абаранялі ўладу Савецкай, заваўвалі радасце і шчаслівае жыццё народам Савецкага Саюза. Адным з гэтых мужных сыноў партыі, сапраўдных сыноў народа быў Іван Андрэевіч Жабрэй.

За 100 кіламетраў ад чыгуны, сярод лясоў і балот схаваўся захалуены мяшчанскі гарадок Ушчужы (былой Ноўгарадскай губерні). На адной з паўразбураных вуліц гарадка жыў рабочы Жабрэй Андрэй Міхайлавіч. Усё сваё жыццё ён працаваў

ПРАМОВА тав. Г. Я. ПРАТАПОВІЧА

Некалькі год ми правалаў сумесна з тав. Навіцкім. Я ведаю яго як адуўнага грамадскага работніка, аўтаргатаўца і чужага таварыша. Ніколі ў яго словы не разыходзіліся са справай.

У Чырвонай Арміі Данілу Іжаўлевіч за службу вышэйшым ўзнагароду. Ён аддана працаваў на карміц абароннай магутнасці вялікага Саюза Савецкага.

Тавіх людзей — патрыятаў радзімы, біязежна адданых большавіцкай партыі, вялікаму Сталіну, — мы выбарам 12 снежня ў Вярхоўны Совет СССР.

